

seisnane laps ristmise sakramentis olli sanud, ja mis nende lapseliku palwete läbbi, mis emma tedda olli õppetanud ikka ta süddames kui igga-weise ello seme kinnitud ja hoitud sai. Ka on tähhelpannemise wäärt, nõnda kui poisike isse kõnneleb, et temmale ta nõdremas lapsesõlwe õppetud palwed se läbbi wast öiete kalliks ja magusaks jäid, et se kurri Türklane ni hirmsal kombel last werri urbseks pekstes nende wasto wõitles, ja nende mällestust ta süddamest ja melest tahtis ärrawõerutada. Sest lühikestest kõnneist wõime suggo õppida arwo sama sest, mis wahhest öige nõse taggakiusamisest pitkemalt olleme kuulnud. Ülleülitse wõiwad sest kõnneist ka wannemad, isseärranes emmad nähha, mis suurt warra nad omma lastele sega nende ellote peale kasaandwad, kui nad neid enimeste käe kõrwas tallutades jubba noxelt õppetawad palwed ja Jummalal sõnna salmid luggema. Noorte laste südda on mewabha sarnane, ja sa wõid senna sisse tikkida, mis sa ial tahhad. Õnnetegid waatke, oh wannemad! et teie senna sisse mitte mailma teinma üllekohtuga, waid Kristuse Jesuse, nende Õnnisteggia kujo kõige teinma armastuse ja surma-kannatamise näoga wõiksite tikkida. Ulgga kui legi ennese laiskust wabbandades tahhaks siin öölda; „Mis

nõdder laps ka Jummalast ja temma sõnnast teab?“ siis wastab Jesus se suur lastesõbber nisugguste uskmatumatele isse nenda: Eks teie ial olle luggenud: wäetimate ja imewate laste suust olled sinna (Jummal) ennesele kitust walmistanud.

Juttu jätkud.

Imelik lastifene.

Ühe majaperenaesel olid omma majapidamises kõiksugu wigad ja õnnetused, ja ta warandus lahanes aast aastalt wähemaks.

Seda omma õnnetust juhtus ta ühekorra ühe wana mehele räkima ja ütles: „Kas teie ei tea kedagi abi selle wastu?“ Se wanake, kes üks aus ja tark mees oli, läskis teda natuke odada ja tõi wähe aja pärast ühe lastifene, mis pitseriga oli kinni pandud ja ütles: „Seda lasti peate teie nüüd aast otsa, kolm korda päwas, ja kolm korda ööl kööki, keldri ja talli kandma, ja ka weel igase maja nurka, siis läheb teie majatalitus paremaks. Ühe aasta pärast aga toge se last mo lätte.“

Perenaene pani nüüd oma lotust selle lasti peale, ja kaudis seda hõltsaste ühest nurgast teise, nenda kui teda läskitud oli. Kui ta teisel päwal keldri läks lastiga tahtis üks sulane parajaste ölle puudelisid tühendamata hakata. Kui ta talli läks olid lehmad jügowaste fitta ja sõnniko sees, aga hobustel jälle kaerte asjemel heinad ja öled ees. Nenda wõis ta nüüd iga päaw üks ja teine wiga parandada.

Kui aasta juba ümber oli, läks ta lastiga wana mehe jure tagast ja ütles röömsaste: „Keit läheb nüüd pa-